laenas oma wünatse rubla ja suale
müid kielmata suua et tal tarwis
jalgo puhata ok süsootas ta ka
wähki aga wähki ei kuskil wiskale
wa rüded sellast maha ja lähäb
wähki taga otsima ta lyäb teisi
wähkisi küll aga suurt wähki kusagi
ta panni rüded selgä ja läks edäsi ja
mötles raha kopikad enam inge piäl
ei ole kellegä müid wiel leiba os ta
kui ta tük muad edasi olli läinud
joudis ta ühte ilusasse linna kus üks
ilus rohu aed olli ta läks sima
puhkama ja mötles ehk suan sün
monega tutawaks ja ta waadas kus
köige parem oleks ja leidis ühe allika
kelle kaldal ilusad puud kasusid
ta eitis sinna pitkali ja jäi magama
kui soldat magas tulli hüs sittikas
ja wähk sinna hüs läks ja wöttis



temä rüded kõik ranitsest wällä ja
ja pessis neid puhtaks ja sittikas wüs
neid puu otsa kuiwama wana wähk
puhastas kõik nõobid ärä ja tegi naad
hülgama ka warwa küinedki tegi ta
puhtaks kui pesu kuiwas soi pakis hüs
keik jälle rakitsasse soldat magas
ika wiel aga sie olli üks kuninga
rohu aed ja kuninga tüttas tulli aeda
jalutama ja nägi sedä puhast ja
hülgawad soldatid ja mötles minu
isä wäe sehäs ei ole üht nü suguse
ilust säräwäd mundert ja lähäb
räägib sedä oma isäle et temä nü
ilusa mehe näinud mis temal kohe
südamesse jäi kuningas kutsus mehe
macasse andis tooli alla ja akasid
jüttu puhuma seni kui süjä tehti
uuele wöeralle soldat möistis sõea
assjust paelu osawasti jutustada